

РЕШЕНИЕ

№ 4216

гр. С., 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Р.Г.Б.

при участието на секретаря Ц.Б.Т.

като разгледа докладваното от Р.Г.Б. Гражданско дело № 20201110144710 по описа за 2020 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове за установяване на вземането на ищеца с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 153 вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД и чл. 422 ГПК вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът "Т.С." ЕАД е предявил осъдителни искове против А. М. В. за сумата 138,87 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в обект, намиращ се в гр. С., ж.к. „В.“ бл. ****, вх. А, ет. А, ап. 6, за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г., сумата 33,63 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.09.2017г.- 03.09.2020г., сумата 5,13 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., сумата 1,25 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г.; С. Н. Я. за сумата 46,29 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в обект, намиращ се в гр. С., ж.к. „В.“ бл. ****, вх. А, ет. А, ап. 6, за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г., сумата 11,21 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.09.2017г.- 03.09.2020г., сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., сумата 0,42 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г.; М. С. Т. за сумата 46,29 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в обект, намиращ се в гр. С., ж.к. „В.“ бл. ****, вх. А, ет. А, ап. 6, за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г., сумата 11,21 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.09.2017г.- 03.09.2020г., сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., сумата 0,42 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г.; Х. Н. К. за сумата 46,29 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в обект, намиращ се в гр. С., ж.к. „В.“ бл. ****, вх. А,

ет. А, ап. 6, за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г., сумата 11,21 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.09.2017г.- 03.09.2020г., сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., сумата 0,42 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г.

Ищецът извежда субективните си права при твърдения, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответницата топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана по системата за дялово разпределение. Твърди, че съгласно приложимите общи условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 45-дневен срок от изтичане на срока за плащане на цената, като не е сторил това, е изпаднал в забава, поради което дължи обезщетение за забава върху главниците в посочените по-горе размери. Поддържа, че съгласно чл. 140, ал. 1, ЗЕ сумите за ТЕ за процесния имот се начисляват от "Т.С." ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отчетния период са изготвени изравнителни сметки от фирмата, извършваща дялово разпределение на ТЕ в сградата – „Т.С.“ ЕООД на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбите на Наредба № 16- 334 от 06.04.2007г. за топлоснабдяването.

При изложените съображения, ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди А. М. В. да плати сумата 138,87 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в обект, намиращ се в гр. С., ж.к. „В.“ бл. ****, вх. А, ет. А, ап. 6, за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г., сумата 33,63 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.09.2017г.- 03.09.2020г., сумата 5,13 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., сумата 1,25 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г.; С. Н. Я. да плати сумата 46,29 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в обект, намиращ се в гр. С., ж.к. „В.“ бл. ****, вх. А, ет. А, ап. 6, за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г., сумата 11,21 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.09.2017г.- 03.09.2020г., сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., сумата 0,42 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г.; М. С. Т. да плати за сумата 46,29 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в обект, намиращ се в гр. С., ж.к. „В.“ бл. ****, вх. А, ет. А, ап. 6, за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г., сумата 11,21 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.09.2017г.- 03.09.2020г., сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., сумата 0,42 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г.; Х. Н. К. да плати за сумата 46,29 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в обект, намиращ се в гр. С., ж.к. „В.“ бл. ****, вх. А, ет. А, ап.

6, за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г., сумата 11,21 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 15.09.2017г.- 03.09.2020г., сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., сумата 0,42 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответницата А. М. В., чрез особения процесуален представител адв. Д. П., е подала отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на исковете. В отговора се навеждат доводи за оспорване наличието на облигационно правоотношение между страните, количеството доставена топлинна енергия. Ответникът релевира възражение за изтекла погасителна давност.

В срока по чл. 131 ГПК ответницата М. С. Т., чрез процесуалния си представител по пълномощие адв. Х., е подала отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на исковете. Ответницата оспорва да е носител на правото на собственост на повече от 1/6 ид.ч. от имота. В отговора са наведени доводи за оспорване дължимостта на цената на услугата дялово разпределение. Ответницата развива съображения за недължимост на лихва за забава върху главниците за цена на топлинна енергия и услугата дялово разпределение. В отговора е релевирано възражение за погасителна давност.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът С. Н. Я., чрез процесуалния си представител по пълномощие адв. Х., е подал отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на исковете. Ответникът оспорва да е носител на правото на собственост на повече от 1/6 ид.ч. от имота. В отговора са наведени доводи за оспорване дължимостта на цената на услугата дялово разпределение. Ответникът развива съображения за недължимост на лихва за забава върху главниците за цена на топлинна енергия и услугата дялово разпределение. В отговора е релевирано възражение за погасителна давност.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът Х. Н. К., чрез процесуалния си представител по пълномощие адв. Х., е подал отговор на исковата молба, в който се изразява становище за неоснователност на исковете. Ответникът оспорва да е носител на правото на собственост на повече от 1/6 ид.ч. от имота. В отговора са наведени доводи за оспорване дължимостта на цената на услугата дялово разпределение. Ответникът развива съображения за недължимост на лихва за забава върху главниците за цена на топлинна енергия и услугата дялово разпределение. В отговора е релевирано възражение за погасителна давност.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства съдът приема следното от фактическа страна:

От събраните писмени доказателства чрез представения договор за продажба на държавен недвижим имот, съгласно Наредбата за държавните имоти (НДИ) се установява, че М. В. Т. е придобила правото на собственост на процесния недвижим имот, с административен адрес: гр. С., ж.к. Н.", бл. *** ап. 6. В договора е посочено, че продажната цена е платима чрез заем.

На 21.08.2002г. е сключен договор между етажните собственици в етажна собственост, намираща се на адрес: гр. С., ж.к. Н.", бл. *** бл. Б, ап. 6 и "Т.С." ЕООД, по силата на който

етажните собственици са възложили на посоченото дружество извършването на услугата дялово разпределение в процесния имот. Договорът е сключен въз основа на решение на Общото събрание на етажните собственици от 26.07.2002г. От приложения списък към протокола се установява, че ответницата Т. е положила подпис и е удостоверила, че в процесния имот няма радиатори.

От представеното удостоверение за наследници се установява, че М. В. Т. е починала на 25.10.2021г. и е оставила наследници по закон низходящите си от първа степен В. М. Я. и А. М. В..

От представеното удостоверение за наследници се установява, че В. М. Я. е починала на 06.04.2022г. и е оставила наследници по закон съпруга си С. Н. Я. и низходящите си от първа степен М. С. Т. и А. С. К.а. Последната е починала на 17.05.2015г. и е оставила наследници по закон низходящия си от първа степен Х. Н. К..

Относно количеството доставена топлинна енергия в имота през процесния период пред първоинстанционния съд е изслушана съдебно-техническа експертиза (СТЕ), съгласно заключението на която за отчетния период м. юли 2016г.- м. април 2018г. за процесния имот е начислена топлинна енергия за отопление (за една щранг лира без уред за дялово разпределение) и топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация. За щранг-лирата в банята е начислена топлинна енергия по МСРС през целия процесен период.

Съгласно заключението на вещото лице стойността на доставеното количество топлинна енергия е 277,73 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД:

При съобразяване на изложените от страните фактически обстоятелства, следва че в тежест на ищеца е да докаже пълно и главно по делото наличието на облигационно правоотношение с ответника, възникнало по силата на сключен договор за продажба на топлинна енергия, съгласно който в рамките на процесния период е доставил в притежавания от ответника недвижим имот топлинна енергия, поради което за ответника е възникнало задължение за заплащане на уговорената продажна цена. По отношение на претендираното вземане за услугата за дялово разпределение в тежест на ищеца е да докаже правното основание, поради което същото следва да му бъде заплатено, както и стойността на претендираното вземане.

При доказване на горните обстоятелства в тежест на ответника е да докаже правоизключващите/правопогасяващите отговорността му факти. Правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано от законодателя в специалния Закон за енергетиката (ЗЕ), като договорно правоотношение, произтичащо от писмен договор, сключен при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране

(КЕВР) (чл. 150, ал. 1 ЗЕ). Писмената форма на договора не е форма за действителност, а форма за доказване. Страните по договора за продажба на топлинна енергия, сключен при публично известни условия са регламентирани в разпоредбите на чл. 150 ЗЕ, чл. 153 ЗЕ. Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ страна (купувач) по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът на топлинна енергия за битови нужди, какъвто е и "битовият клиент", който според легалното определение в т. 2а от § 1 ДР ЗЕ, публикувана в ДВ, бр. 54 от 17.07.2012 г., е клиент, който купува енергия за собствени битови нужди.

Присъединяването на топлофицирани жилищни сгради с изградени инсталации към топлопреносната мрежа, както на заварените от ЗЕ, така и на новоизградените сгради, се извършва въз основа на писмен договор (чл. 138, ал. 1 ЗЕ и чл. 29- чл. 36 Наредба № 16-334 от 06.04.2007г. за топлоснабдяването) със собствениците или титулярите на вещното право на ползване върху топлоснабдените имоти в сградите, които поради това са посочените от законодателя в нормата на чл. 153 ЗЕ клиенти на топлинна енергия за битови нужди, дължащи цената на доставената топлинна енергия по сключения с топлопреносното предприятие договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия. Предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет- доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл. 153 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия. В т.см. са и задължителните разяснения, дадени в Тълкувателно решение № от 17.05.2018 г. на ВКС по т. д. № 2/2017 г., ОСГК, т.1.

Конкретиката на случая сочи, че М. В. Т. е придобила правото на собственост чрез правна сделка- продажба. Продажбата на държавен имот по реда на чл. 120 и чл. 121 НДИ (отм.) представлява смесен фактически състав, включващ административно правен елемент- заповед на председателя на ИК на ОБНС и гражданско правен елемент- договор. Конкретиката на случая сочи, посоченият фактически състав е осъществен, поради което вещноправният ефект на сделката е настъпил.

М. В. Т. е починала на 25.10.2021г. и е оставила наследници по закон низходящите си от първа степен. Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 1 Закона за наследството (ЗН), децата на починалия наследяват по равни части. С оглед изложеното, В. М. Я. и А. М. В. са придобили по $\frac{1}{2}$ ид.ч. от процесния имот. В. М. Я. е починала на 06.04.2022г. и е оставила за наследници по закон преживял съпруг и низходящи от първа степен. В настоящия случай, А. С. К.а е починала на 17.05.2015г. (преди наследодателя си В. М. Я.). Правото на заместване представлява правото на наследник да заеме мястото и да встъпи в степента и правата на своя наследодател и да получи частта, която би се паднала на последния, ако той беше жив в момента на откриване на наследството на общия наследодател или ако беше достоен да наследява. Това е самостоятелно право на лицето, което наследява по реда на чл. 10 ЗН и не

съществува правоприемство между замествания и заместника. В светлината на изложеното, Х. Н. К. е заместил А. С. К.а в правата □ да получи дял в общата вещ. В разпоредбата на чл. 9, ал. 1 ЗН е посочено, че съпругът наследява част, равна на частта на всяко дете.

С оглед изложеното, съобразявайки разпоредбите на чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗН, както и обстоятелството, че недвижимите имоти са придобити от В. М. Я. по силата на наследствено правоприемство и представлява лична собственост, съдът счита, че наследниците на В. М. Я. са придобили равни части от наследството му- по □ ид.ч. ($\frac{1}{3}$ ид.ч. от $\frac{1}{2}$ ид.ч.).

Следователно ответниците се явяват клиенти на топлинна енергия за битови нужди в имота през процесния период.

Съгласно чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР (писмена форма на договора не е предвидена). Тези общи условия се публикуват най- малко в един централен и в един местен всекидневник в градовете с битово топлоснабдяване и влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите (чл. 150, ал. 2 от закона). В случая несъмнено е, че общите условия на ищцовото дружество са влезли в сила, доколкото са били публикувани. Съответно според нормата на чл. 150, ал. 3 ЗЕ в срок от 30 дни след влизането в сила на общите условия потребителите, които не са съгласни с тях, имат право да внесат в съответното топлопреносно предприятие заявление, в което да предложат специални условия. По делото не са релевирани подобни твърдения, нито има дА., че наследодателят на ответниците е упражнил правото си на възражение срещу Общите условия. Поради изложеното, съдът приема, че между е възникнало облигационни правоотношение, възникнало въз основа на договор за доставка на топлинна енергия за битови нужди, с включените в него права и задължения на страните, съгласно ЗЕ и Общите условия, за периода м. 07.2016г.- м. 04.2018г.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда- етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда- етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда- етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти, като в случая етажните собственици на процесната сграда са възложили извършването на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода на третото лице- помагач “Т.С.” ООД.

Количеството топлинна енергия, доставена в процесния имот се установява от заключението на изслушаната пред първоинстанционния съд СТЕ. С оглед изложеното

съдът приема, че за процесния имот на ответника е доставена топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е измервано коректно. Съгласно заключението на СТЕ, стойността на доставеното количество топлинна енергия е 5726,74 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда- етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Топлинната енергия за отопление на сграда- етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите (чл. 142, ал. 2 ЗЕ). Според чл. 145, ал. 1 от закона топлинната енергия за отопление на имотите в сграда- етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери, се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти, като в случая етажните собственици на процесната сграда са възложили извършването на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия и вътрешно разпределение на разходите за отопление и топла вода на третото лице- помагач.

Действащата през процесния период нормативна уредба – чл. 155, ал. 1 ЗЕ /изм., ДВ, бр. 54 от 2012 год., в сила от 17.07.2012 год./, предвижда, че потребителите на топлинна енергия в сграда – етажна собственост заплащат доставената топлинна енергия по един от следните начини: 1/ на 11 равни месечни вноски и една изравнителна вноски; 2/ на месечни вноски, определени по прогнозна консумация за сградата, и една изравнителна вноски и 3/ по реална месечна консумация. Правилата за определяне на прогнозната консумация и изравняването на сумите за действително консумираното количество топлинна енергия за всеки отделен потребител са уредени в действащата през процесния период Наредба за топлоснабдяването.

Анализът на цитираната нормативна уредба води до извод, че в случаите на чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане на месечни вноски (равни или прогнозни) не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената сума по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода, то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на топлопреносното предприятие. При всички случаи, обаче, това “изравнително” вземане е самостоятелно и различно от вземанията на топлопреносното предприятие за месечни вноски (равни или прогнозни), а не се касае до корекция на тези вноски със задна дата. Т.е., задължението за заплащане на изравнителната сметка не влияе на дължимостта на месечните вноски.

Към посочената по-горе сума следва да се добави съответна част от дължимите годишни такси за извършваната услуга за дялово разпределение, които съобразно

разпоредбите на чл. 22, ал. 2 и чл. 36 от ОУ, чл. 61, ал. 1 Наредба № 16- 334/ 06.04.2007г. за топлоснабдяването и на чл. 10 от Общите условия на договорите между „Т.С.” ЕАД и търговец за извършване на услугата дялово разпределение на топлинната енергия между потребителите в сграда- етажна собственост се заплащат от потребителите на топлинна енергия на ищцовото дружество, което от своя страна заплаща цената за извършените услуги на дружествата за дялово разпределение.

В съответствие с разпоредбата на чл. 30, ал. 3 ЗС отговорността на съсобствениците за заплащане на разносните за общата вещ е разделна и се разпределя съобразно квотите им в съсобствеността. Ето защо, предвид установените дялове на всеки от съсобствениците на имота, следва да се приеме, че всяка от А. М. В. следва да отговаря за заплащане на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от стойността на потребената топлинна енергия и цената на услугата дялово разпределение; С. Н. Я.- за \square ид.ч.; М. С. Т.- за \square ид.ч.; Х. Н. К.- за \square ид.ч.

Доколкото претенциите са основателни, следва да се разгледа наведеното от ответниците възражение за изтекла погасителна давност. Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, задълженията на потребителите на предоставяните от топлофикационните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт– договор, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер, поради което същите се погасяват с изтичането на тригодишен давностен срок – арг. чл. 111, б. „в“ ЗЗД, както и лихвите за забава.

В конкретния случай се претендира цена на топлинна енергия за периода м. юли 2016г.- м. април 2018г. Искът е предявен на 17.09.2020г., към която дата давността се счита прекъсната- чл. 116, б. “б” ЗЗД, като в периода 13.03.2020г.- 20.05.2020г. същият е спрял да тече на основание чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020г., и за преодоляване на последиците, във връзка с § 13 от ПЗР на ЗИД на Закона за здравето (обн. ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г.).

По отношение на предявените вземания са приложими новоприетите Общи условия на ищеца, одобрени с Решение № 0У-1/ 27.06.2016г. на КЕВР, като съгласно чл. 33, ал. 1 от тях клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно, задължението за м. юли 2016г. е станало изискуемо през м. септември 2016г., като тригодишната погасителната давност за него, започнала да тече от падежа на основание чл. 114, ал. 1 ЗЗД, е изтекла през м. юли 2019г., преди предявяване на иска. Ето защо, претенцията за главница за цена на топлинна енергия следва да се уважи за периода 01.05.2017г.- 30.04.2018г. Определен по реда на чл. 162 ГПК, размерът на цената на топлинна енергия за посочения период е 139,77 лева.

Не е погасено по давност задължението за цена на услугата дялово разпределение. Падежът

на задължението за цена на услугата дялово разпределение за м. август 2017г. е настъпил през м. септември 2020г.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 86 ЗЗД.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК вр. с чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на длъжника в забава- уговорен падеж за плащане на цената на доставена топлинна енергия, респ. датата на публикуване на общите фактури, както и отправена и получена от ответника покана за заплащане на таксата за дялово разпределение.

За процесния период са приложими Общите условия, одобрени с решение № ОУ 01/27.06.2016 г. на КЕВР. Съгласно чл. 33, ал. 2 от тези ОУ клиентите са длъжни да плащат месечните вноски в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно при действието на горепосочените Общи условия задълженията за заплащане на стойността на доставената топлинна енергия възникват като срочни по аргумент на чл. 84, ал. 1 ЗЗД, от което следва извода че не е нужно кредиторът да отправя покана за изпълнение до длъжника, тъй като длъжникът изпада в забава с изтичане на срока за изпълнение (срокът кани). Съгласно чл. 33, ал. 4 продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. 32, ал. 2 и ал. 3, ако не са заплатени в срока по ал. 2. Видно от фактура № 0096703899/ 31.07.2018г., издадена за отчетен период 01.05.2017г.- 30.04.2018г., ответниците са изпаднали в забава на 15.09.2018г. Определен по реда на чл. 162 ГПК, размерът на обезщетението за забава в размер на законната лихва върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г. е в размер на 32,64 лева.

По отношение на претендираната от ищеца мораторна лихва върху стойността на главницата за извършеното дялово разпределение, следва че доколкото по делото не беше установено наличието на главно изискуемо вземане за извършеното дялово разпределение, то неоснователно се явява и искането за плащане на акцесорното вземане.

По отношение на разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ГПК, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени извършените в производството разноски, съразмерно на уважената част от иска.

В исковото производство ищецът е направил разноски за държавна такса в размер на 200 лева, депозит за възнаграждението на вещо лице в размер на 300 лева и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя същото в размер на 100 лева, съгласно правилата на чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 25, ал. 1 Наредба за заплащането на правна помощ. Съобразно уважената част от исковете, в тежест на всеки от ответниците С. Н. Я., М. С. Т. и Х. Н. К. следва да бъдат присъдени разноски в размер на сумата 51,06 лева. В тежест на ответницата А. М. В. следва да бъдат присъдени и разноски за депозит на особен процесуален представител, поради което същата следва да бъде осъдена да плати на ищеца разноски в размер на сумата 306,29 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 ГПК, ответникът също има право на разноски,

съобразно отхвърлената част от иска. Ответниците С. Н. Я., М. С. Т. и Х. Н. К. са направили разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева (за всеки от тях). Съразмерно на отхвърлената част от иските, в полза на всеки от ответниците следва да бъдат присъдени разноси в размер на сумата 195,74 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. М. В., с ЕГН *****, да плати на “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 69,87 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. С., ж.к. „В.“, бл. *** вх. 1, ап. № 6, за който е открит аб. № *****, през периода м. май 2019г.- м. април 2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 17.09.2020г., до окончателното плащане на сумата, **на основание чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД**, сумата 16,32 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г., **на основание чл. 86 ЗЗД**, сумата 5,13 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 17.09.2020г., до окончателното плащане на сумата, **на основание чл. 79 ЗЗД**.

ОСЪЖДА С. Н. Я., с ЕГН *****, да плати на “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 23,30 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. С., ж.к. „В.“, бл. *** вх. 1, ап. № 6, за който е открит аб. № *****, през периода м. май 2019г.- м. април 2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 17.09.2020г., до окончателното плащане на сумата, **на основание чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД**, сумата 5,44 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г., **на основание чл. 86 ЗЗД**, сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 17.09.2020г., до окончателното плащане на сумата, **на основание чл. 79 ЗЗД**.

ОСЪЖДА М. С. Т., с ЕГН *****, да плати на “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 23,30 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. С., ж.к. „В.“, бл. *** вх. 1, ап. № 6, за който е открит аб. № *****, през периода м. май 2019г.- м. април 2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 17.09.2020г., до окончателното плащане на сумата, **на основание чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД**, сумата 5,44 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г., **на основание чл. 86 ЗЗД**, сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за

периода м. август 2017г.- м. април 2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 17.09.2020г., до окончателното плащане на сумата, **на основание чл. 79 ЗЗД.**

ОСЪЖДА Х. Н. К., с ЕГН *****, да плати на “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 23,30 лева, представляваща цена на топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. С., ж.к. „В.“, бл. *** вх. 1, ап. № 6, за който е открит аб. № *****, през периода м. май 2019г.- м. април 2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 17.09.2020г., до окончателното плащане на сумата, **на основание чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД**, сумата 5,44 лева, представляваща обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г., **на основание чл. 86 ЗЗД**, сумата 1,71 лева, представляваща цена на услугата дялово разпределение за периода м. август 2017г.- м. април 2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 17.09.2020г., до окончателното плащане на сумата, **на основание чл. 79 ЗЗД.**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, против А. М. В., с ЕГН *****, обективно кумулативно съединени иски за цена на топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. С., ж.к. „В.“, бл. *** вх. 1, ап. № 6, за който е открит аб. № *****, през периода м. май 2019г.- м. април 2018г., над сумата над сумата 69,87 лева до сумата 138,87 лева, **на основание чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД**, за обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г., над сумата 16,32 лева до сумата 33,63 лева, **на основание чл. 86 ЗЗД**, за обезщетение за забава върху главницата за цена на услугата дялово разпределение за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г. за сумата 1,25 лева, **с правно основание чл. 86 ЗЗД, като неоснователни.**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, против С. Н. Я., с ЕГН *****, обективно кумулативно съединени иски за цена на топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. С., ж.к. „В.“, бл. *** вх. 1, ап. № 6, за който е открит аб. № *****, през периода м. май 2019г.- м. април 2018г., над сумата над сумата 23,30 лева до сумата 46,29 лева, **на основание чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД**, за обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г., над сумата 5,44 лева до сумата 11,21 лева, **на основание чл. 86 ЗЗД**, за обезщетение за забава върху главницата за цена на услугата дялово разпределение за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г. за сумата 0,42 лева, **с правно основание чл. 86 ЗЗД, като неоснователни.**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, против М. С. Т., с ЕГН *****, обективно кумулативно съединени иски за цена на топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. С., ж.к. „В.“, бл. *** вх. 1, ап. № 6, за който е открит аб. № *****, през периода м. май 2019г.- м. април 2018г., над сумата над сумата 23,30 лева до сумата 46,29 лева, **на основание чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД**, за обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г.,

над сумата 5,44 лева до сумата 11,21 лева, **на основание чл. 86 ЗЗД**, за обезщетение за забава върху главницата за цена на услугата дялово разпределение за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г. за сумата 0,42 лева, **с правно основание чл. 86 ЗЗД, като неоснователни.**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, против Х. Н. К., с ЕГН *****, обективно кумулативно съединени иски за цена на топлинна енергия, доставена в имот, находящ се в гр. С., ж.к. „В.“, бл. *** вх. 1, ап. № 6, за който е открит аб. № *****, през периода м. май 2019г.- м. април 2018г., над сумата над сумата 23,30 лева до сумата 46,29 лева, **на основание чл. 153 ЗЕ вр. чл. 149 ЗЕ вр. чл. 79 ЗЗД**, за обезщетение за забава върху главницата за цена на топлинна енергия за периода 15.09.2018г.- 03.09.2020г., над сумата 5,44 лева до сумата 11,21 лева, **на основание чл. 86 ЗЗД**, за обезщетение за забава върху главницата за цена на услугата дялово разпределение за периода 30.09.2017г.- 03.09.2020г. за сумата 0,42 лева, **с правно основание чл. 86 ЗЗД, като неоснователни.**

ОСЪЖДА А. М. В., с ЕГН *****, да плати на “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 306,29 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, съразмерно уважената част от исковите, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

ОСЪЖДА С. Н. Я., с ЕГН *****, да плати на “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 51,06 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, съразмерно уважената част от исковите, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

ОСЪЖДА М. С. Т., с ЕГН *****, да плати на “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 51,06 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, съразмерно уважената част от исковите, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

ОСЪЖДА Х. Н. К., с ЕГН *****, да плати на “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, сумата 51,06 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, съразмерно уважената част от исковите, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

ОСЪЖДА “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, да плати на С. Н. Я., с ЕГН *****, сумата 195,74 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, съразмерно отхвърлената част от исковите, **на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.**

ОСЪЖДА “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, да плати на М. С. Т., с ЕГН *****, сумата 195,74 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, съразмерно отхвърлената част от исковите, **на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.**

ОСЪЖДА “Т.С.” ЕАД, с ЕИК *****, да плати на Х. Н. К., с ЕГН *****, сумата 195,74 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, съразмерно отхвърлената част от исковите, **на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.**

Решението е постановено при участието на “Т.С.” ЕООД като трето лице помагач на страната на ищеца “Т.С.” ЕАД.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____